

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 349-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 22

Presidència
de l'Honorable Sra. Joana Aina Vidal i Burguera.

Sessió celebrada dia 18 de març del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) *De l'Hble. Sr. Conseller de Sanitat i Consum, per tal d'informar sobre la problemàtica de les estacions de servei (benzineres).*

298

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Sanitat i Consum, per tal d'informar sobre la problemàtica de les estacions de servei (benzineres).

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull demanar disculpes per meu retard, i donar la benvinguda a l'Hble. Conseller de Sanitat i al director general que també l'acompanya per a aquesta compareixença, que fa referència a l'únic punt de l'ordre del dia, que és relatiu, com he dit, a la compareixença sol·licitada pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per l'Hble. Conseller, per tal d'explicar la problemàtica de les estacions de servei, benzineres.

Per explicar aquesta problemàtica...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, jo ho hagués demanat després. Hi ha substitucions?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Joan Flaquer substitueix Guillem Vidal.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Francesc Quetglas substitueix Mercè Amer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Xavier Tejero substitueix Damià Pons.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

Miriam Muñoz substitueix a Maria Ángeles Leciñena.

LA SRA. PRESIDENTA:

Està correcte? Molt bé, idò, té la paraula l'Hble. Conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Presidenta. Per a mi és, com sempre, una satisfacció acudir a aquest parlament per donar compte d'un tema d'interès, interès que desborda el dels mateixos parlamentaris i que arriba a l'opinió pública d'una forma clara i manifesta i que ha estat, a més, motiu d'una interpel·lació molt recent i d'una pregunta també molt recent, o vinculat a una pregunta també molt recent en el Plenari del Parlament, però jo em sentia obligat a mantenir aquesta compareixença perquè tenia un interès especial en fer arribar a les senyores i els senyors diputats el punt de vista de la conselleria respecte a algunes qüestions que envolten tot el tema de les benzineres, que envolta tot el tema de les inspeccions que fa la Conselleria de Sanitat i Consum, molt especialment la Direcció General de Consum i molt especialment les que pugui haver fet durant l'any 97 i l'any 98.

Voldria començar dient que el motiu d'aquesta compareixença obeeix a una iniciativa pròpia, promoguda -vostès ho recordaran- per unes manifestacions que dia 5 de febrer va fer el que fins a aquell moment, o fins pocs dies abans, havia estat director general de Consum, el doctor Seguí. El doctor Seguí va fer diverses consideracions que han estat objecte de certa polèmica als mitjans de comunicació i també en aquest parlament, que entra una pregunta recent del Sr. Quetglas, aquí present, on es posaven damunt la taula les diverses manifestacions del doctor Seguí, des del meu punt de vista contradictòries, òbviament contradictòries, i algunes d'elles, des del nostre punt de vista i des del meu punt de vista, sense cap contingut raonable, sense cap contingut objectiu i faltant manifestament a la veritat. Jo he de dir avui que les manifestacions del doctor Seguí, recollides a qualque mitjà de comunicació, fins a jo puc dir, són falses; és a dir, les manifestacions "*dimití hartó de recibir presiones*", en allò que puguin anar referides a qui els parla i als consellers del Consell de Govern són falses. Les manifestacions sobre si un determinat benziner pugui donar o no doblers al Partit Popular però no a ell, fins a on jo sé, són falses. Les insinuacions del doctor Seguí a un altre mitjà de comunicació sobre que vol entrar al fons de l'assumpte, donant a entendre que hi pot haver qüestions tèrboles, poc clares, són falses. I la manifestació del doctor Seguí dient "*Me voy con la satisfacción de haber hecho un buen trabajo*" són discutibles, en qualsevol cas.

Però voldria dir que són diversos motius que duen al fet que el Sr. Seguí presenti la seva dimissió el dia 2 de febrer. El conseller que els parla té en el seu poder un fax remès des de l'Ajuntament d'Inca on el Sr. Seguí, d'una forma irrevocable, presenta la seva dimissió i, possiblement, són diverses les qüestions que convergeixen perquè es produeixi aquesta dimissió i un context en què algunes de les coses que diu el doctor Seguí són certes, de falta de connexió, dèficit de confiança, deteriorament de les relacions necessàries entre conseller i director general, duen a una situació de cert conflicte que desemboquen en la dimissió del doctor Seguí, i dins aquesta situació, paral·lelament, es produeix tota la qüestió de les benzineres, de les inspeccions a les benzineres, que jo els contaré amb tot tipus de detall.

Per tant, jo veng aquí fonamentalment, fonamentalment, a negar aquestes manifestacions, a demanar que si hi ha proves que aquestes manifestacions són certes es duguin als Jutjats, però a dir que això és absolutament fals, que no s'ha sotmès al Sr. Seguí, fins a on jo sé, a cap tipus de pressió per evitar cap tipus d'inspecció respecte a cap benzineria d'aquesta comunitat autònoma. Això, ho puc dir amb tota claredat i amb tota rotunditat: això és absolutament fals, que el Sr. Seguí rebés cap tipus de pressió dirigida a entorpir, a eludir, a evitar, a modificar cap acta ni a evitar cap inspecció; m'interessa, per tant, explicar aquest tema, desmentir-lo amb claredat. Jo vull dir que el Sr. Seguí ha contribuït a algunes aportacions notables durant l'exercici del seu càrrec al bon funcionament de la Direcció General de Consum, no li vull negar, i vull dir també que no tenc cap dubte -ho vaig dir l'altre dia i ho repetesc avui- respecte a la seva honorabilitat i al seu bon nom, però sí que tenc molts de dubtes respecte al fet que pugui defensar aquestes afirmacions a una altra banda que no sigui en unes declaracions unilaterals, en un moment determinat, a un mitjà de comunicació.

Per tant, vull deixar això molt clar perquè aquest va ser el motiu originari de la sol·licitud d'aquesta compareixença: deixar en el lloc on crec que jo he de donar resposta, que és aquest parlament. Jo he de lamentar que l'organització d'aquest parlament o el funcionament d'aquest parlament faci que això succeeixi un mes després, no és un problema que afecti aquest conseller, a mi m'hagués agradat comparèixer l'endemà, els ho dic amb molta claredat, hagués pogut comparèixer l'endemà, ja m'hagués anat bé, a mi, comparèixer l'endemà, però he volgut esperar, o he esperat perquè no quedava més remei, i he volgut mantenir la possibilitat de venir avui aquí a dir tot això.

Evidentment, i paral·lelament a aquesta qüestió, s'han desenvolupat sospites respecte al fet que les inspeccions produïdes durant l'any 97 i durant l'any 98 no s'acollissin a la legalitat i haguessin suposat -s'ha arribat a dir- una protecció a aquells que defrauden, a aquells que mantenen una actitud il·legal, a aquells que cisen, a aquells que impedeixen que les coses funcionin d'una manera correcta dins el món de la benzina, de les benzineres.

Jo he de dir que faig comptes, en aquesta compareixença, d'explicar fins a on jo sé els diversos elements que ens han de dur a la conclusió que no hi ha una actitud fraudulenta per part de les persones que tenen negocis en l'expedició de benzines; que hi pot haver determinades irregularitats administratives, que hi pot haver hagut una reflexió dins la mateixa conselleria fruit de tot aquest debat, dins el mateix Govern, fruit de tot aquest debat que ha duit a un replantejament de com s'han de fer les inspeccions, suposam que sí, però vull negar també, de la mateixa manera que he negat les manifestacions del doctor Seguí, vull negar també que existeixi ni la voluntat ni l'ànim de ningú del Govern balear concertat amb cap empresari venedor de benzines per evitar una sanció, per paraitzar un expedient. Vull deixar molt clara aquesta qüestió, amb independència que, des de la perspectiva administrativa, tot pugui ser objecte de discussió i de debat i les coses es puguin fer sempre millor del que es fan. Però voldria salvar, en primer lloc, l'acció del Govern balear, l'acció del conjunt del Govern balear, que no ha tengut mai la pretensió d'impedir i vulnerar la legalitat quant a inspeccions de benzineres i que, en conseqüència, com crec que demostraré o com intentaré demostrar, té la consciència tranquil·la, absolutament tranquil·la, respecte a aquesta qüestió, i molt particularment qui els parla que és, en darrer extrem, responsable del funcionament de la Direcció General de Consum i de tota la conselleria i, per tant, en definitiva, responsable davant vostès i davant l'opinió pública de com van les coses en aquest departament i en aquesta qüestió concreta.

Ja es va dir ahir a la interpel·lació, però no voldria deixar de recordar-ho, en quin context nacional es produeix aquesta situació. Es produeix en un context nacional on, efectivament, es demostra -i hi ha unes actuacions administratives i judicials al voltant d'aquesta qüestió- que un grup determinat, propietari d'un nombre de benzineres en una sèrie de comunitats autònomes, essencialment a Madrid, practica una il·legalitat consistent en una manipulació electrònica, vulgarment denominada *bicho*, que permet pervertir el número real que figura a la benzineria, a l'assortidor, els números que hi ha allà a dalt, i que no es correlaciona realment amb la benzina que se serveix. Això genera un conflicte important, i genera la preocupació del Govern balear perquè no s'hagués produït aquesta mateixa situació a qualque benzineria de les Illes Balears, que aquest denominat *bicho* no hagués estat instal·lat a qualque benzineria de les Illes Balears i, naturalment, per conèixer les dimensions d'aquestes notícies que ens arribaven a través dels mitjans de comunicació, molt concretament del diari *El País*, que és el que (...) publica la notícia en portada i llavors continua la investigació de tot aquest esdeveniment i va nodrint d'informació d'allò que es va deduir progressivament, efectivament un ànim certat dels propietaris d'aquest grup per eludir la realitat o eludir la normativa i donar menys benzina de la que realment pagaven les persones que s'acostaven a les seves benzineres.

Nosaltres desplaçam gent a Madrid per mantenir reunions tècniques per conèixer el funcionament d'aquests mecanismes. Hi ha una preocupació no només del Govern balear, sinó de totes les autonomies d'Espanya, que mantenen converses, mantenen reunions a l'Institut Nacional de Consum amb tècnics de la Comunitat de Madrid, amb tècnics del mateix ministeri, per intentar abordar aquesta qüestió, per intentar preparar-se per evitar aquesta qüestió. Evidentment, el Govern balear -com demostraré més endavant- ha posat els mitjans necessaris, ha fer l'acció necessària dirigida a evitar, si es produís aquesta situació, que es produeixi, i a aturar, si es produís aquesta situació, que pugui anar endavant aquesta manipulació de les benzineres que, insistesc, no hi ha hagut fins ara constància que, si no m'equivoc, llevat de Castella-la Manxa, a més de Madrid, alguna comunitat on aquesta gent hagués operat i on algun altre grup industrial propietari de benzineres hagués posat en marxa aquests mecanismes que produïen aquesta estafa als ciutadans que s'acostaven a posar benzina.

Convé, en aquest punt, i assentats que han estat els objectius fonamentals d'aquesta compareixença, és a dir, desmentir les acusacions que es feren contra el Govern balear, explicaré el segon punt, que crec que és fonamental i que ens reuneix avui, que és l'acció inspectora, però això s'ha de fer des d'una perspectiva inicial de la normativa que existeix al voltant de tota aquesta qüestió i que és una normativa relativament complexa que ha motivat diversos posicionaments, que són fonamentals a l'hora d'entendre l'acció del Govern balear després que es produís la substitució del director general de Consum.

Jo no els avorriré, a tots vostès, amb la lectura de les diverses normes que entren en col·lisió dins aquest tema, però sí que faré, si m'ho permeten, senyores i senyors diputats, una lleugera referència a algun dels aspectes normatius que ens ocupen, per acabar recordant -com vaig recordar ahir- que l'OCU, que és la institució que va denunciar la situació que els contava abans de Madrid, reclama al Govern de la Nació una normativa urgent sobre inspecció de benzineres. Convé recordar-ho perquè, des de la perspectiva de certa confusió normativa és des d'on podem comprendre la situació en la qual ens he trobat realment, o en la qual ens trobam en aquest moment. Existeix, per una banda, la Llei 34/92, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petroler, que fa una definició de determinades infraccions que es poden produir i assenjala un règim sancionador específic per a aquelles persones o grups que vulnerin la normativa d'aquesta llei 34/92. Al mateix temps existeix el Reial Decret 1905/95, de 24 de novembre, que aprova el reglament per a la distribució al detall de carburants i combustibles petrolífers en instal·lacions de venda al públic.

Existeix, al mateix temps, la Llei 3/85, de 18 de març, de normes reguladores de metrologia, que ha de ser també tenguda en compte, de la mateixa manera que ha de ser tenguda en compte l'Ordre de 26 de desembre del 1988, que regula el control de (...) volumètric de líquids distints de l'aigua i el seus dispositius complementaris, que vaig exhibir ahir a la interpel·lació i de la qual és autor el Sr. Sáenz de Cosculluela, com vàrem esmentar en el moment de la interpel·lació, ahir, quan era ministre en el Govern que regia Espanya l'any 88. I llavors la Llei 26/84, de 19 de juliol, de defensa dels consumidors i usuaris, que també, de qualche manera, entra a formar part d'aquesta comissió normativa -i em permetin que ho digui així- que fa no sempre fàcil diferenciar en quins casos s'ha d'actuar amb uns procediments sancionadors per part d'unes institucions, d'unes administracions o d'una part d'una administració o una altra.

Això ha motivat que s'emetés un dictamen per part dels serveis jurídics de la Comunitat Autònoma, dictamen que explica, a més d'algunes de les coses que els he dit, la col·lisió normativa que existeix i ve a determinar que, fonamentalment i per resumir, perquè no és el meu ànim ni llegir el dictamen ni llegir el resum del dictamen sinó donar-los una pinzellada amb la qual vostès puguin veure que allò que se'ns diu a partir d'aquest dictamen és que, essencialment, qui té les competències per sancionar les infraccions comunes que es puguin produir a les benzineres és la Direcció General d'Indústria, i que en dos casos concrets és la Direcció General de Consum la que ha de sancionar, que són els casos on es produeixi, per un costat, l'incompliment de les obligacions que tenen els venedors de benzina de complir les normes i les lleis de protecció al consumidor -informar-lo, publicitat dels preus, etc., etc.- i també en aquells casos en què es produeixi una manipulació fraudulenta per alterar el preu o la qualitat del producte; en aquest cas també seria la Direcció General de Consum que hauria d'iniciar un expedient, en el cas, insistesc, en què es produeixi una manipulació fraudulenta tendent a alterar el preu o la qualitat dels productes o la (...) de les quantitats subministrades.

Com veuen, efectivament hi ha hagut dos moments que m'agradaria dissociar, no pot ser d'altra manera; un moment en què una certa indefinició normativa feia que en molts de casos se seguís un tràmit administratiu previst a la legislació de protecció dels consumidors, no inventat per la Conselleria de Sanitat i Consum, previst a la legislació dels consumidors i previst a l'Estatut dels Consumidors, que les senyores i senyors diputats han aprovat per unanimitat recentment en aquesta cambra, que és la de l'obertura de carpetes comercials que permeten la vigilància d'aquelles situacions que, sense caure obertament dins una infracció, necessiten un seguiment per part de l'Administració i és recomanable que es produeixi aquest seguiment per part de l'Administració.

Després d'aquesta situació, s'ha produït aquest aclariment per part dels serveis jurídics de la Comunitat Autònoma, i en aquest moment -ho veuran després quan expliqui amb més detall com es troba el tema de les inspeccions- es camina en un sentit distint, de traspasar a Indústria tots els expedients on no es pugui acreditar una actitud fraudulenta. Per tant, només quedarien a Consum aquelles inspeccions, aquelles actes que demostrassin amb claredat que hi ha hagut una voluntat expressa i manifesta i clara i contundent, de defraudar i, per tant, justifiquen l'obertura d'un expedient sancionador en aquest sentit.

Em permetran, en aquest punt, que il·lustri els senyors i senyores parlamentaris respecte a l'estadística que, segurament no ha estat explicada abastament per qui els parla en altres moments i, molt especialment, a la interpel·lació d'ahir; possiblement jo no he estat clar abastament, però intentaré ser-ho un poc més avui per fer arribar als mitjans de comunicació i a les senyores i senyors diputats, amb claredat, les dades que tenim en el nostre poder respecte als expedients del 97 i a la feina que ja s'ha fet durant el 98, i demanaria -si és possible- que es distribueixi a les senyores i senyors diputats. Si algú, tan amablement, pogués distribuir aquestes carpetes a les senyores i senyors diputats..., on ve una petita informació, una informació acompanyada del gràfic que ahir exhibírem, que avui tornarem a exhibir, del repartiment proporcional dins cadascuna de les situacions en què ens trobam.

Jo voldria dir que l'any 97, és a dir, abans, i convé dir-ho i convé repetir-ho, abans que es produís tota aquesta problemàtica que s'ha generat el gener i el febrer d'enguany, l'any 97 la Direcció General de Consum va inspeccionar 142 benzineres, va controlar 1.172 mànegues, va fer 2.306 mostratges; d'aquests mostratges va descobrir amb el valor zero, que seria l'òptim, és a dir, aquells marcadors on ni es dona de més ni és dona de menys, la diferència és zero respecte al que hauria de ser, 345 casos, que suposen un 15%. Dins el marge de tolerància, és a dir, dins aquest 0,5 litres per 100 litres que autoritza l'Ordre que hem esmentat abans, la majoria, 1.570, un 68%, i que superassin el marge permès per aquesta norma, 129, un 5,6%; curiosament, la meitat dels que donaven el doble, dels que donaven més -perdó- que són 262, un 11,4. Ens trobam, curiosament, que els casos de mesures on donen de més són el doble dels casos de mesures on donen de menys. Això ens permet dir que aquest 5,6%, aquestes 129 mesures que superen el marge, no es troben concentrades en les mateixes benzineres, no hi ha cap cas de cap benziner a tots els assortidors domin de menys, la qual cosa també diu poc a favor d'aquesta suposada voluntat defraudadora per part dels benziners.

I m'interessa dir que es veu amb molta més claredat, i es veu -pel que he llegit a algun mitjà de comunicació- que no ho vaig explicar amb suficient claredat ahir, vull dir que el gràfic que tots vostès tenen -em referesc al 297, que és molt semblant al 298- veuen que la part més àmplia és la que està en tolerància legal, és a dir, dins aquest marge del 0,5 litres per 100 litres. Què significa, això? Això significa que s'ajusten els marcadors a aquests *ratios*, això és el que significa aquest paper, i que els que donen menys del 0,5, és a dir, els que realment, en una medicació concreta, en una medicació concreta, ha donat per damunt menys del permès, no són un 20%, com s'ha dit, perquè la resta d'aquest 70 i busques per cent no és un 20% o un 30% que defrauden, això no és vera, en aquesta resta hi hem de posar els que estan a zero i els que donen de més. Algú ha fet uns comptes jo crec que equivocades. Crec que amb això quedaria sobradament demostrat. Això va generar el precinte de 16 mànegues, perquè convé també recordar que l'activitat inspectora en el moment que algun comptador, fetes les tres proves, preveia superar allò autoritzat, precintava automàticament aquell assortidor, aquell assortidor no continuava assortint benzina, quedava absolutament precintat.

És vera, com es demostrarà després, que hi ha una certa modificació del que es feia el 97 al que s'ha fet fins ara el 98, jo no els ho puc negar, i aposta els lliur tota la documentació amb absoluta claredat. Veuran que en aquest moment es feien carpetes de conducta comercial que, insistesc, és un procediment administratiu previst a la llei, que permetien un seguiment específic per a aquelles situacions on s'està al límit o en algun cas vulnerant lleugerament la situació permesa, i se sancionava en els casos de deficient informació a l'usuari, de publicitat general o d'absència d'informació de preus, com veuen vostès en el document que tenen.

Tota aquesta problemàtica, però, ens va dur, com he dit abans, a una reflexió sobre l'existència d'un dictamen jurídic que aclariria moltíssim la qüestió de com d'havien de tramitar aquests expedients, i avui els puc acompanyar els resultats provisionals d'allò que en aquells moments va ser un anunci, per part de qui els parla, d'una nova campanya dirigida a intentar demostrar si era vera que (...) una situació de frau, i a acabar amb aquest frau, si realment es produïa, i que va ser anunciada el mateix dia de la meua compareixença, del meu anunci de compareixença, i que va ser anunciada com a una campanya no només de la Direcció General de Consum, sinó també de la Direcció General d'Indústria, perquè ens havíem adonat, en aquestes reunions a l'Institut Nacional de Consum amb tècnics, que l'activitat inspectora només de Consum podia resultar insuficient davant la problemàtica amb què ens podíem trobar i amb què s'havien trobat altres comunitats i que, evidentment, els inspectors de Consum tenen una formació determinada i limitada, com tenim tots, que els impedia i els impedeix conèixer la manipulació de precintes en un determinat nivell i que per això han de ser persones d'Indústria les que intervinguin en aquestes inspeccions.

I així es va fer: es va posar fil a l'agulla i es va iniciar, el dia 16 de febrer, aquesta campanya de la qual, com veuen, també els ofereix alguna documentació, d'on es desprèn que es varen inspeccionar 59 benzineres, un 32% del total de les censades, i m'interessa dir, i s'ha qüestionat si aquesta era realment una operació sorpresa que tenia per finalitat, sense previ avís, arribar a les benzineres a fer les comprovacions pertinents, i m'interessa dir que el procediment protocolitzat d'aquestes actuacions implica el desconeixement, per part dels mateixos inspectors, fins a l'hora de sortir cada matí, de quines seran les benzineres que han de visitar, per intentar, precisament, evitar el perjudici que es podria generar quan algú anuncia que hi haurà una campanya tal dia a tal lloc; precisament per evitar aquestes situacions s'ha fet una cosa..., evidentment coneguda, perquè aquest és un tema conegut pels mitjans de comunicació i per l'opinió pública i, naturalment, conegut pels propietaris de benzineres, com no pot ser d'altra manera, no és una situació oculta, és una situació que està sobre la taula i que tothom coneix massa bé.

D'aquestes dades que els don es desprèn que s'han controlat 584 mànegues, que s'han tret 1.741 mostres, que se n'han trobat 295 amb valors igual a zero, 1.107 dins l'índex de tolerància, ens tornam a trobar que la majoria de les mesures estan entre el 0 i el 0,5 de menys, se situen en aquest nivell de tolerància, i amb menys de 0,5, un 32% dels casos, i en casos en què es dona carburant de més, moltíssims, com era ja costum l'any passat continua essent costum enguany, 284 medicions ens donen de més, marges evidentment petits, no m'interpretin malament, és a dir, marges de 0'6 litres per cada 100, de 0'4 o de 0'7, ens movem en uns marges que poden donar més 0'1 o més 0'2, evidentment.

Això, i des de la perspectiva que els explicava abans del dictamen jurídic que ens explica amb claredat com hem de fer i com hem de plantejar aquestes qüestions, s'han remès 15 actes a la Direcció General d'Indústria i està a punt de remetre-se'n una altra per tramitar expedients sancionadors per excés de les medicions dins les normes previstes. Tenen també un gràfic que explica en colorins, com l'anterior, els marges de cadascuna de les proporcions on podem veure amb claredat que s'ha disminuït la part proporcional dels que donaven de menys, s'han incrementat curiosament els que donen de més.

Jo duia també, però els estalviaré la lectura, el protocol d'inspecció d'estacions de serveis de combustibles i carburants per a automoció que han pactat la Direcció General de Consum i la d'Indústria i que és la que regula tota aquesta activitat, qued a la seva disposició per si després volen que en parli un poc més, però els estalvio la lectura d'aquest document perquè em sembla innecessari, jo crec que vostès comprenen que s'ha produït un acord entre les dues direccions generals per fer les coses d'una manera ràpida, més o manco eficaç, concertada, i per poder, dins un termini de temps raonable, complir l'objectiu que el conseller es va comprometre a complir, que és que totes les benzineres de les Illes Balears hagin passat, durant aquests primers mesos d'enguany una inspecció que ens garanteixi, amb independència que puguem trobar infraccions i tramitar expedients sancionadors per coses concretes que ens garanteixin la inexistència de mecanismes que perverteixin la medicció del combustible que realment se subministra a la baixa i, per tant, impliquin una voluntat defraudadora manifesta d'aquestes persones.

Com veuen, els dic que hem enviat setze expedients a Consum, a Indústria, perdó, i cap a Consum, perquè en cap dels casos hem trobat i hem tengut els elements de convicció que ens fessin pensar que hi ha una vulneració de manipulació fraudulenta que seria el cas en el qual quedaria clar que Consum és qui ha de tramitar l'expedient sancionador.

Per tant, senyores i senyors diputats, no em vull allargar més perquè crec que he intentat complir l'objectiu fonamental d'aquesta compareixença, sortir al pas d'algunes consideracions absolutament falses, intentar demostrar que no s'ha vist una activitat fraudulenta dirigida a perjudicar directament i manifestament i voluntàriament els consumidors, que s'ha posat en marxa els mecanismes tècnics per aconseguir que l'activitat inspectora de Consum, Indústria arribi a totes les benzineres de les Illes Balears, i retre compte que en aquests moments s'han instruït una sèrie d'expedients, 16 en concret, però en cap cas perquè s'hagués produït una manipulació fraudulenta que permetés dir en claredat que hi ha determinades benzineres a les Illes Balears que tenen una voluntat defraudatòria i una actuació defraudatòria envers els consumidors de les Illes Balears.

Per tant, m'interessa dir que l'Administració ha reaccionat davant una demanda social, davant una preocupació social per uns fets que evidentment arribaven a l'ànim dels nostres conciutadans a través dels mitjans de comunicació, a través de diverses manifestacions, jo crec que alguna d'elles especialment injusta i especialment desafortunada, però així són les coses de la vida, i que hem intentat donar resposta a aquesta situació. Els ciutadans de les Illes Balears han de saber, de la mateixa manera que ho han de saber les senyores i els senyors diputats, que quan la Direcció General de Consum i la d'Indústria actuant mancomunadament descobreixen una actuació irregular, produeixen immediatament la paràlització d'aquesta activitat, aturen, immediatament precinten aquest assortidor, i del tipus de situació davant el qual ens trobam, produeixen un expedient fonamentalment d'Indústria, perquè fonamentalment ens trobam en una situació de desajustaments, de marcadors i de problemes de falta de precintes i de coses similars, però dins el que són les medicions dels volums no hi trobam més que en alguns casos marginals, insuficients per poder posar en marxa un plantejament que ens dugui a una situació defraudatòria.

Jo vull acabar oferint, oferint-me a tots els grups d'aquesta cambra en dos sentits, en el sentit d'impulsar dins les nostres limitacions les transformacions normatives que siguin necessàries per millorar aquestes qüestions i aquestes situacions i evitar que es puguin produir estafes, enganys, fraus als consumidors, perquè els puc assegurar, amb tota rotunditat, que a nosaltres no ens mou cap altre ànim que el de protegir els consumidors, que aquest és l'imperatiu legal al qual estan sotmesos, que aquesta és la nostra primera obligació per damunt de cap altra. Es podrà dir que les coses sempre es podran fer d'una altra manera, però nosaltres creim que hem actuat amb justícia i amb honestedat, i vull insistir que no tenim compromisos, els nostres compromisos són i han de ser amb els grups parlamentaris d'aquesta cambra, com els dic, per impulsar les reformes normatives per un costat i, per suposat, per comparèixer davant aquest parlament totes les vegades que siguin necessàries, en aquest moment jo adquiresc el compromís de demanar una compareixença voluntària quan s'acabi la inspecció de totes les benzineres de les Illes Balears per venir a aquest lloc on m'he d'explicar, el lloc natural on el Govern s'ha d'explicar i dir quina és la situació real de les benzineres, del conjunt de benzineres, no d'un 30 i busques per cent, d'un 32%, sinó de totes les benzineres de les Illes Balears, i si s'han detectat algunes activitats que ens semblassin i que ens haguessin dut a la convicció que es defraudava obertament i que aquest frau havia de ser motiu d'un expedient de consum amb caràcter sancionador.

Queda, per tant, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, a la disposició de tots vostès per, en companyia del director general de Consum que m'acompanya avui aquí, respondre, si podem, a les qüestions que puguin plantejar, encara que li demanaria a la presidenta, si és possible, un descans de dos o tres minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Jo ja volia demanar a les senyores i als senyors diputats si volien un descans, i per part del conseller es demanen dos minuts. Se suspèn la sessió per temps de dos minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Recomençam la sessió després de dos minuts. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula la diputada Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Contràriament a la norma d'aquest parlament, normalment se solen demanar els descansos per part dels grups parlamentaris per preparar les respostes, aquesta vegada l'ha demanat el conseller, per part nostra no era necessari perquè a la informació que ens ha donat el conseller hi ha hagut actituds noves respecte de les respostes d'ahir a la interpel·lació parlamentària presentada pel Grup Socialista. Fins ara, les declaracions del Sr. Seguí, avui ens han recordat que és el doctor Seguí i que ha fet distintes manifestacions en temps passat, avui ens han dit que són totalment falses, ahir no ho varen dir així en plenari, i en pregunta amb resposta oral a una pregunta parlamentària se'ns deia que eren respectuosos amb les seves declaracions, però que senzillament no entraven en el fons d'aquestes declaracions, avui se'ns diu que són falses totalment. També se'ns diu que el canvi d'actitud del Sr. Seguí durant aquest temps és discutible, i per primera vegada ens diu que la valoració de bona feina de l'anterior director general de Consum, per primera vegada, se'ns assevera que és discutible. Fins ara hi havia hagut com una certa protecció a la feina anterior d'aquest senyor, senzillament ho constat, no ho valor, constat que hi ha hagut novetat a la intervenció del Sr. Conseller respecte de les intervencions que havia fet en plenari.

També ens reafirma que nega totalment afirmacions que havien sortit en premsa i ens remet una vegada més, com és habitual en aquest govern, que si hi ha proves vagin als jutjats. És un recurs que coneixem molt en aquest parlament i que ens ho diuen i ens ho reiteren en premsa, en rodes de premsa, en declaracions del responsable portaveu del Govern, en responsables dels consellers a compareixences, etc., etc. Si hi ha proves, vagin als jutjats. Fins ara no ho havíem sentit en aquest cas, ara ens ho diuen en el cas de les benzineres. Evidentment no podem tenir proves, nosaltres només anam als jutjats, i justament el meu grup parlamentari hi ha anat quan hi ha hagut proves, però és evident que hi podem anar amb proves si tenim documentació, si tenim allò que diu el Sr. Fiol, proves, vagin als jutjats, si no hi ha proves, tot és fals, és la paraula d'un conseller contra la paraula d'una altra persona, ho hem vist això a altres casos, paraules d'una persona contra una altra, si hi ha proves documentals suficients, vagin a un misser, vagin als jutjats. Nosaltres no podem tenir aquestes proves, entre d'altres coses perquè no se'ns facilita la informació parlamentària. El Sr. Conseller ahir ens va dir que quedava estupefacte del fet que a una petició de documentació escrita del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida sobre les actes d'inspecció durant uns mesos concrets, no hagués arribat aquesta documentació; jo li vaig demanar en plenari que avui me la donàs, vaig arribar a dubtar que sent un grup parlamentari petit haguéssim tengut problemes de documentació interna, que la Conselleria de Sanitat ens l'hagués fet arribar i per problemes ineludibles nostres no hagués trobat els papers, avui no m'ha donat aquesta documentació escrita, per tant, Sr. Fiol, no em torni a reclamar amb tota l'ostentositat que significa una compareixença parlamentària que vol proves, facilitin-nos vostès les actes d'inspecció, i veurem si hi ha possibilitats de cercar proves, proves de declaracions d'un senyor, no proves de les actes d'inspecció que no faciliten, no hem de mesclar els temes, però és evident que continuen sense donar la documentació escrita que en temps, forma i segons Reglament es demana.

Clar, després el Sr. Conseller ens dóna la carpeta amb la documentació, que ahir va mostrar a plenari, gràfics circulars d'ordenador, d'informàtica, en colors, etc. Clar, ens la dóna al mateix moment que ell ho explica, no ens la dóna prèviament perquè la puguem analitzar, però així i tot són dades que amb una lectura ràpida hi ha coses a dir. Clar, com és possible que et diguin que sobre inspeccions amb marge de tolerància, valors de carburants amb marge de tolerància, hi hagi una noteta a sota que digui: "En algunes mànegues de mescles no s'hi han realitzat les tres medicions previstes segons protocol"?, és una noteta a peu de pàgina que jo no sé valorar, però tampoc no saps si això significa que totes aquestes inspeccions no són reals, etc., però jo tampoc no puc, en aquest moment, entrar a valorar la minsa documentació que se'ns ha lliurat sobre la tasca inspectora feta per la Direcció General de Consum. Evidentment hi ha dos gràfics en colors realitzats per ordinador que vénen a ser iguals, però tampoc no hi ha els tants per cents devora. Per tant, no acabam de veure si el vermell més gros o més petit és un problema d'ordinador o és un problema (...), però no hi vull entrar.

El Sr. Conseller ve i ens explica amb contundència que no hi pot haver sospites d'inspeccions, no hi pot haver actituds, sospites d'actituds de protecció als empresaris que cisen el tema de les benzineres; no hi ha actituds fraudulentoses, ho assevera, ho assegura, i fa una altra asseveració, també contundent, no hi ha ningú del Govern lligat a empreses o a empresaris de benzineres. Com ho pot asseverar de tal manera, quan el públic conegut, i no importa remetre'ns a la premsa, per saber que hi ha un membre del Govern l'activitat empresarial del qual està lligada a aquest tema. Clar, ho pot dir aquí, quedarà al *Diari de Sessions*, ens sembla molt bé, però al carrer hi és, no importa asseverar-ho, hi és. Clar, el tema que la història d'aquesta compareixença que va ser d'especial interès per part del conseller, atès el fet estatal de les benzineres, de les empreses Villanueva, etc., etc., l'actitud de la OCU, la normativa que regula tot això ens ha il·lustrat, ens ha donat més informació, ens ha satisfet, molt bé, cercarem tota aquesta documentació, tota aquesta normativa, però no ens contesta a temes que sortiren ahir a plenari, el Sr. Seguí, el doctor Seguí que fins avui no tenia cap problema amb la seva tasca política com a director general de Consum, va anunciar un decret especial per al tema de benzineres, el Sr. Conseller no en parla de si el Govern dins tota aquesta història de la normativa té especial interès a treure un decret sobre el tema de benzineres; aquest parlament ha aprovat una llei de l'estatut del consumidor, promocionat, promogut pel director general anterior, que es va aprovar per unanimitat; aquell famós decret sobre el tema de benzineres, el Sr. Conseller ho té dins una de les prioritats o pensa que és millor anar seguint el tema dins la normativa general i ja es veurà quan serà necessari perquè ara convé no remoure aquest tema, etc., etc.?

Ens explica que ha enviat tota una sèrie d'actes d'inspecció a Indústria, vull recordar, perquè també consti al *Diari de Sessions* que aquest grup parlamentari va demanar la compareixença del conseller de Consum, de Sanitat i Consum i del conseller d'Indústria perquè el tema de benzineres, des del primer moment s'entenia que era de dues conselleries, l'altre conseller no ha dit res, no en sabem res, ara veurem si d'auí a un temps, haurem d'enviar a cercar al conseller d'Indústria i demanar-los què passa amb aquestes setze actes remeses a la Conselleria d'Indústria, quin camí han seguit, etc., etc.

Avui, el Sr. Conseller ha fet també un acte de fe o un acte d'asseveració que el Govern balear, allò que vol és la defensa dels consumidors, protegeix els drets dels consumidors, ahir en plenari no havia quedat tan clar, avui ens ho ha dit, li reconeixem aquesta voluntat i li donem l'enhorabona pel fet que hagi canviat d'actitud, ens sembla beníssim que el Govern balear allò que vulgui sigui la protecció dels drets dels consumidors, i en aquest tema (... *problemes de so* ...).

Ara, finalment, perquè no vull allargar-me, hi ha d'haver altres grups, etc., finalment, ahir a la interpel·lació quedaren preguntes en l'aire, com s'han fet les inspeccions, quins són els assortidors de benzina, què hi ha d'aquelles declaracions del Sr. Seguí que en aquell moment era representant del Govern, quan deia que els consumidors no s'han de convertir en inspectors, tot això ho desmenteixen, consideren que sí, que el consumidor pot reclamar els seus drets a les benzineres, etc., etc.? I tota una sèrie de preguntes que la Sra. Vidal va formular al final, que avui no pot formular, i que em va demanar que formulàs jo, perquè després de la seva intervenció no va quedar clar la resposta ni el paper d'aquestes preguntes. Jo no les hi reproduiré, però pens que el que és interessant d'aquesta compareixença, és precisament el canvi d'actitud del Govern d'ahir horabaixa, justament ahir horabaixa, a una interpel·lació en aquest tema, i avui amb una actitud que, una vegada més, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Thomàs, vagi acabant, que passa de bastant de temps.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, n'era conscient, Sra. President, i per això faig una viada.

Allò que vull constatar, per allò que també consti als papers, és el canvi d'actitud del representant del Govern d'ahir horabaixa a avui, i que una vegada més no satisfà la minsa carpeta de documents amb allò que s'esperava per part dels grups parlamentaris, o almanco del meu grup parlamentari del que podia significar aquesta compareixença.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Demanaria al Sr. Conseller si vol fer resposta grup per grup o tot en una intervenció?

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

A mi m'és igual, Sra. Presidenta, vostè ha d'ordenar el debat de la manera que millor li sembli, jo ho faré com vostè digui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si li sembla bé, després contestaria tots els grups, perquè tal vegada hi haurà preguntes que es repetiran.

Per part del Grup Parlamentari PSM, té la paraula la diputada Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, agrair que el conseller i el nou director general de Consum ens hagin informat una mica més del tema sobre el possible o potencial frau de les benzineres, malgrat el Sr. Conseller ens ha comentat tant en el debat d'ahir com avui que no ha existit aquest frau. Vostè, Sr. Conseller, ha començat i ha acabat la seva intervenció dient que volia donar compte d'un tema d'interès, que és analitzar si és de frau o no el tema de les benzineres, amb interès de donar el punt de vista de la Conselleria per iniciativa pròpia, ho ha remarcat diferents vegades i li agraïm aquest fet. Però el que no ens ha quedat gens clar és el tema relatiu a la dimissió del director de Consum, Sr. Seguí. Vostè ha comentat que les declaracions de l'anterior director varen ser les que varen provocar demanar la compareixença a aquesta mateixa comissió per explicar aquestes manifestacions, i, per tant, l'objectiu d'aquesta comissió ha estat negar de tot d'una, d'una manera rotunda, totes i cadascuna de les declaracions del director general de Consum, i, a més, una cosa que hem trobada poc respectuosa del Sr. Conseller han estat les paraules dirigides a una persona que havia estat de la seva confiança, i a la feina que havia dut dins la Direcció General de Consum.

Nosaltres el que no entenem és el perquè el Sr. Director General de Consum fa aquestes declaracions, si tot és fals, per què les fa?, per què dimiteix el Sr. Seguí? Vostè, pens, Sr. Conseller, que ens ha d'aclarir aquest tema, ahir ens va remetre al director general de Consum per demanar-li per què va dimitir, nosaltres pensam que els grups de l'oposició, els grups que tenim representació parlamentària hem de saber la veritat de la dimissió o del cessament d'aquest director general. Ens pot assegurar que la dimissió del Sr. Seguí no té res a veure amb el tema de les benzineres?

Pensam, des del PSM, que l'objectiu d'aquesta compareixença havia de ser donar més material, més documentació a tots els grups parlamentaris, ens ha aportat una anàlisi de les inspeccions realitzades el 97 i de les inspeccions realitzades el 98, un petit canvi d'increment d'inspeccions i les conseqüències que es tenen fins ara, però pensam que l'objectiu d'aquesta compareixença hauria d'haver estat també de tranquil·litzar els consumidors i els grups polítics, els grups parlamentaris, que la feina que es feia des de la conselleria era una feina amb unes actuacions transparents i realment el que es volia era donar aquesta tranquil·litat als consumidors.

Jo li demanaré una sèrie de qüestions, potser que algunes d'elles les hagi comentat ja, però m'agradaria fer-hi una mica d'incidència. Ha comentat mesures que s'han dut a terme des de la Conselleria de Sanitat per saber si realment s'ha donat el cas de frau al consumidor, quines actuacions s'han realitzades que no es pensaven dur a terme?, quines actuacions de més s'han realitzat que no es pensaven dur a terme en el 98?, quines actuacions o activitats havien realitzat en el 97 conjuntament Sanitat i Indústria i, si no n'havien fet, per què?, quina valoració fa vostè si no hi havia una coordinació entre Indústria i Sanitat en aquest tema, quan se sabia, positivament o no, que s'havien de dur actuacions conjuntes des d'aquestes dues direccions o aquestes dues àrees.

El director general de Consum, el Sr. Morey, va declarar que li agradava més parla de futur que de passat, però crec que aquesta sèrie de preguntes van lligades unes a un passat, a una cronologia, però també, al mateix concepte que és saber realment el fet que aquestes denúncies de l'antic director general de consum, si són certes o no. Per tant, nosaltres sí que trobam interessant tornar a fer una incidència en aquest tema.

Durant el debat ja de la interpel·lació d'ahir i avui ens ha informat sobre el dictamen jurídic demanat des de la conselleria, però m'agradaria que ens fes una valoració. Vostè ha comentat, si no ho he entès malament, que es definien les competències entre Indústria i Sanitat a nivell de control de les benzineres en aquest tema, m'agradaria que em comentàs quina valoració fa vostè d'aquest dictamen jurídic, valoració també política, quines actuacions es determinaran d'aquest dictamen jurídic, quines variacions pensen dur a terme des de la conselleria a rel d'aquest dictamen jurídic, canvis normatius, si és necessari fer-ne, i també canvis que es demanarien al Govern central per evitar una situació d'irregularitat com s'ha plantejat i debatem ara.

Una altra de les preguntes que li faria, que m'agradaria que em contestàs, és quines prioritats s'han plantejat des de la conselleria com a conseqüència d'aquest dictamen, i quantes sancions a benzineres es varen realitzar durant el 97, i m'agradaria que ens comentàs, si pot, abans del 97, també.

Des de la Direcció General de Consum, l'anterior director general de Consum, va reconèixer que no es tenien els mitjans suficients per detectar el frau informàtic a benzineres, demanàrem per què no es tenia en compte la possibilitat d'aquest frau, per què des de la Direcció General de Consum de la Conselleria de Sanitat no es tenia possibilitat o no s'havia plantejat aquest element, i per què no tenien aquests mitjans de fer aquests control d'inspecció que en principi s'haurien de tenir.

També es va determinar el fet que els inspectors de Consum varen haver de fer cursos específics per poder realitzar aquestes inspeccions. Quina formació mancava als inspectors de la Conselleria de Sanitat, o específicament de la Direcció General de Consum per poder fer aquesta feina amb una certa eficiència i tranquil·litat per als consumidors? I també li demanaria per què no es varen executar les sancions en el 97, que segons el Sr. Miquel Clar hi havia expedients incoats en el 97, i es demana per tant que s'executin aquestes sancions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que avui d'alguna manera, encara que hi ha informacions noves, s'ha de reconèixer, i ja les analitzarem, però d'alguna manera s'està repetint el debat d'ahir en el plenari, que es va substanciar a arrel de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i això ens obliga una mica a resumir una altra vegada quin és l'estat de la situació, i sobretot quin era l'estat de la situació abans d'aquesta compareixença. L'estat de la situació és aquell que els ciutadans han pogut tenir mitjançant els mitjans de comunicació; no d'altra manera, i a més és la manera correcta de tenir informació. I la informació que han tengut els ciutadans dels mitjans de comunicació des que es va destapar l'escàndol del freu de les gasolineres a la Comunitat Autònoma de Madrid és: primer, que aquí, a Balears hi ha hagut frau de benzineres, poc a molt, després discutirem els percentatges, n'hi ha hagut; i que part d'aquest frau no ha estat sancionat. Això és una dada, i a més me pareix que de les declaracions del conseller, tant ahir com avui, queda clar que és així, que hi ha hagut frau no sancionat. Hi ha hagut un director general que ha dimitit, segons ell, per pressions del Govern perquè no investigàs, no inspeccionàs el frau de les gasolineres. Hi ha hagut, hi ha, un membre del Govern que té interessos en el sector; per ser més precisos, que és empresari del sector, la qual cosa, al nostre judici, ja ho vàrem dir ahir, obliga no tan sols a aquell principi que la dona de Cèsar no solament ha de ser honesta, sinó que ho ha de parèixer; en aquest cas és el propi Cèsar que ha de ser honest i ho ha de parèixer. Que el mateix director general que diu que ha dimitit per pressions, diu que si els gasoliners han donat doblers, aquests tranquils, no es preocupin els ciutadans, que no han anat a la seva butxaca, que han anat al Partit Popular. Això ho diu el Sr. Director que dimiteix.

El Sr. Conseller diu que els ciutadans poden estar tranquils, que no es preocupin, i anuncia solemnement que a partir d'ara hi haurà inspeccions per sorpresa, fa un anunci formal que hi haurà inspeccions per sorpresa. I després una cosa també inquietant, que és quan el Govern diu que no sanciona perquè no té clar quina és la legislació que ha d'aplicar; el concepte de confusió reglamentària i legal del Govern que avui se'ns ha reiterat. Davant aquest panorama profundament intranquil·litzador per als consumidors i els ciutadans, el conseller diu que els ciutadans s'han d'acostar tranquils a posar benzina al seu cotxe, que és la guiada d'aquest pastís de despropòsits d'allò que ha passat en aquesta comunitat autònoma en relació a aquesta qüestió.

Jo centraré la meua intervenció en dues qüestions: En la qüestió de les benzineres o de les mànegues sense sanció, i en la qüestió de la dimissió del Sr. Seguí. El Sr. Conseller diu que les declaracions del Sr. Seguí a la seva dimissió o el seu cessament -encara no ho sabem- són contradictòries. Jo, les declaracions en relació amb les presumptes pressions que el Sr. Seguí va rebre, no les he vistes contradictòries amb res; ell les ha afirmades, no les ha desmentides, i no ha fet declaracions contradictòries amb aquesta. Per tant, mentre no es contradigui, continuen sent les declaracions del Sr. Seguí. Per primera vegada el Sr. Conseller ha dit que el Sr. Seguí quan diu això falta a la veritat. La veritat és que és el primer desmentit que des del Govern s'ha fet de les paraules del Sr. Seguí. I ha dit, crec que més o manco literalment, sobre aquesta qüestió de les pressions, que "en allò que pugui anar, referides a mi o a membres del Govern, no són certes". Bé, és un desmentit; és la primera vegada que es fa aquest desmentit. Jo crec que fa bé en prendre les precaucions, sobretot quan es refereix a vostè. No sé en nom de què vostè pot assegurar-nos aquí amb plenes garanties que cap membre del Govern mai ha efectuat aquestes pressions; però vostè per què compromet la seva paraula en nom d'altres membres del Govern.

Jo li diria sobre aquest tema que moltes gràcies per aquest desmentit, però no ens basta, Sr. Conseller. Vostè avui s'ha decidit a desacreditar una persona absent. Ell ja respondrà, se suposa que als mitjans de comunicació, però jo li voldria dir una cosa, Sr. Fiol. A l'opinió pública no li basta que un senyor que ha estat director general del seu govern imputi una activitat, que no tenc cap dubte de reiterar que és delictiva; perquè, que un membre del Govern faci pressions a un director general perquè no exerciti la seva (...) crec que és un delictes, em pareix. Per tant, imputa una activitat delictiva a un membre el Govern, que vengui aquí un membre del Govern i digui "això no és veritat", perdoni, Sr. Fiol, però això a l'opinió pública no li basta. Miri, si a mi en exercici d'una funció pública qualcú m'imputa una activitat delictiva, li asseguro que jo me'n vaig al tribunal i li poso una querrela per difamació, senzillament. Jo crec que això és el que s'ha de fer, això és el que esperen. És que és molt greu el que ha imputat el Sr. Seguí; i si ha dit mentides, és ell el que ha comès un delictes de calúmnies, o de difamació, o del que sigui; però el tema és molt greu. Jo no crec que a l'opinió pública li basti que vostè vengui aquí i digui que això no és ver. No, no, em pareix que el tema és de suficient transcendència com perquè, o el Govern, exigeixi la demostració davant fòrum judicial del que el Sr. Seguí ha dit.

Ha estat molt més prudent quan ha parlat del possible finançament del Partit Popular. Ha estat molt més prudent. He pres nota literal de les seves paraules, ha dit "fins on jo sé puc assegurar que no hi hagut...", i jo crec que ha fet molt bé en tenir aquesta prudència; i jo li agraeixo la sinceritat que això implica quan vostè diu "fins on jo sé no hi ha hagut cap mena de finançament". Bé, ja veurem. Vostè diu, demana que es duguin al jutjat les manifestacions de Seguí. Estic d'acord, però són vostès que les hi han de dur; és a vostès que els impliquen amb aquesta història, i és el Sr. Seguí que els implica, no és l'oposició. Això no és un muntatge nostre, això no és una campanya orquestrada des de l'oposició, això és el Sr. Seguí que ho ha dit; i em pareix que amb tot això que vostè ha dit, que és més clar que el que mai no s'havia dit en relació amb aquesta qüestió, sincerament, Sr. Conseller, no basta.

I ara passam a la segona qüestió, que és l'existència de les dades que vostè ha donat, que estam analitzant una mica urgentment, i que hi veim coses. Hem de dir varies coses: Primer, vostè s'ha oblidat de dir una cosa; quan ha presentat això, aquesta figura, i diu que això està dins els marges de tolerància, vostè no ha dit avui una cosa que va dir ahir, que és que tots aquests blaus que estan dins els marges de tolerància són els que serveixen de manco. Tots aquests estan per davall, perquè els que serveixen de més estan aquí, i els que serveixen a zero estan aquí. Per tant, tots aquests serveixen al ciutadà consumidor menys benzina de la que li diuen servir, és ver que dins el marge de tolerància, però menys benzina de la que diuen servir. Això li ha faltat dir-ho, i em pareix que és imprescindible per a la correcta comprensió d'aquest gràfic.

Però centrem-nos en aquest bocí petit de vermells, que són els que serveixen menys benzina de la que diuen servir, per davall del nivell de tolerància. Vostè diu que no existeix cap mena de complicitat amb els defraudadors, són les seves paraules textuales, i dóna una explicació. I l'explicació, la veritat és que és quasi tan inquietant com tot el que ha passat fins ara. Diu "tenim un dictamen jurídic que diu que Consum només ha de sancionar aquells defraudadors que tenen voluntat de defraudar", i que aquells altres fraus en la dispensació que no tenen aquesta voluntat han d'anar a la Direcció General d'Indústria. Això és el resultat final de la seva anàlisi legislativa, on em sorprèn que ens ha citat una sèrie de lleis, totes llevat d'una. No ens ha citat l'Estatut de consumidors i usuaris de la Comunitat Autònoma, la nostra, la que hem aprovat aquí. Ni tan sols ha citat els instruments que aquesta llei li dóna, que és la seva llei, és la llei de Parlament, per descomptat, però és una llei seva, que presumptament no aclareix una cosa que és una qüestió essencial, que és la coordinació, coordinació entre Consum i Indústria. Hi ha una cosa dels nombres que ha donat que em sorprèn tremendament, i és que l'any passat, l'any 1997, diu "nombre d'expedients sancionadors iniciats: 6". L'any 97, de resultes d'una estranya qüestió que tampoc no s'entén massa, perquè si vostès han trobat 129 mostres amb valors de carburant menys de 0,5, n'han precintat 16 i n'han sancionat 6; i resulta que d'aquests expedients sancionadors, 6, no n'hi ha cap que sigui perquè els valors del carburant sigui menor del 2,5, és per deficiències en informació, per publicitat i per informació de preus, resulta que vostè reconeix que hi ha no 16 mànegues sinó 129 mànegues a les quals s'ha detectat servei per davall del nivell de tolerància de 0,5 sense que s'hagi incoat cap expedient. Supòs que aquest nombre s'ha de dividir, perquè això és nombre de mostres, però en qualsevol cas, si s'ha de dividir per 3 són 40 i busques, no 16, 43 exactament. Per tant, si hi ha hagut 43 mànegues que han donat un marge de tolerància superior al legal, per què no se n'ha clausurat cap?, i el que és més greu, per què no s'ha iniciat cap expedient?

Però pitjor encara és l'any 98, on ja no s'ha incoat cap expedient. Tots s'han remès a la Direcció General d'Indústria, amb la qual cosa jo em deman: Sr. Conseller, vostè què fa aquí. Clar, parlem d'un frau als consumidors en la dispensació de benzina, parlem de detecció de benzineres que han dispensat per davall del marge de tolerància, molt bé que poques, però és igual, Sr. Conseller, basta una perquè el ciutadà que s'ha vist estafat per davall del nivell de tolerància en la dispensació de benzina, ja necessita l'empara del Govern de la comunitat autònoma, i el Govern no li ha donat no li ha donat aquesta empara, el Govern s'ha rentat les mans, i a més ara té un dictamen jurídic que li permet encara rentar-se més les mans, i passar el tema a Indústria com una deficiència purament mecànica, purament d'aparells de medicació, però de cap manera un frau al consumidor; una inhibició que confirma el que aquí es va dir: La primera tendència del Govern és encobrir el defraudador, i no defensar el consumidor. I els números que vostè ha posat aquí, i les xifres i les dades que vostè ens ha donat senzillament, Sr. Conseller, ho corroboren.

Per tant la veritat és que, tot i agrair-li la seva compareixença, tot i agrair-li algun detall de fermesa en relació amb el desmentit, insistesc que insatisfactori, de les declaracions del Sr. Seguí, el que jo sincerament li he d'agrar, Sr. Conseller, és la seva sinceritat en reconèixer que aquí hi ha hagut frau, que el Govern no ha fet res per reprimir-lo, que el Govern s'estima més rentar-se les mans i trobar una excusa per passar la pilota a Indústria, i que avui els consumidors de les Illes Balears tenim raons, més raons fins i tot que ahir, per sentir-nos desemparats per aquest govern. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Rovira.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gracias, Sra. Presidenta. El Grupo Popular, como no podía ser de otra manera, agradece al Sr. *Conseller* y a sus colaboradoras que hayan venido a esta comparecencia de la comisión para dar todas las explicaciones que se han dado, que se dieron ya ayer, y que hemos recibido esta tarde; y por lo tanto a la vista de la información que se nos ha dado, y a la vista de todas las facilidades que este *conseller* ha puesto sobre la mesa, pues animamos al Sr. Fiol a seguir trabajando con la misma eficacia y transparencia que se está trabajando y que se ha trabajado hasta ahora, y aclararle que este grupo no tiene ninguna duda de que el trabajo que se ha realizado por parte de la *Conselleria* ha sido en todo momento correcto, y animarle por lo tanto a seguir por este camino, sobre todo por el interés de defender los derechos y los intereses de los consumidores, de los ciudadanos de Baleares, Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Conseller de Sanitat, Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Intentaré explicar amb més claredat, i amb brevetat, ho promet, algunes de les coses que s'han posat damunt la taula, perquè la capacitat pedagògica de qui els parla és nul·la, perquè es mostra incapaç en un auditori de persones assenyades i amb molt de coneixement, com tots vostès, fer-los veure com creim que en realitat són les coses. He de començar dient que reconec només a un únic grup la sol·licitud de documentació, que és el Grup d'Esquerra Unida, que té demanades les actes del 97. Jo avui dematí he fet un esbrinament, i té tota la raó la Sra. Thomàs, no se li han emès aquestes actes, i la persona responsable d'aquesta qüestió -per jo el responsable és el conseller, per descomptat, però a nivell administratiu la persona que tramita aquestes qüestions està fora de Mallorca, i no ha pogut resoldre avui aquesta qüestió, però li asseguro que amb els tràmits ordinaris d'aquestes qüestions: S'ha de remetre a Presidència, o Presidència ho remet al Parlament..., bé. Amb un caràcter immediat, jo esper que la setmana que ve aquest tema quedi solucionat, i vostè disposi de tota la documentació, per poder analitzar detalladament aquesta qüestió.

Em demana si és una prioritat fer, com havíem anunciat, un decret específic sobre benzineres; jo li he de dir que sí, que tenim un interès especial, atesa la situació, coneguda per tothom, d'ordenar des de la perspectiva específica del consum i dels drets que té el consumidor quan acudeix a una estació de benzina perquè pugui efectuar amb eficàcia aquests drets que des d'ara, ja dic, i si no ho he dit abans, o qualcú no ha entès bé abans, és el principal compromís d'aquest govern. El Govern, com qualsevol govern del món, té l'obligació, l'imperatiu legal de protegir i defensar els consumidors; i no pot ser d'altra manera.

Em parla també de les declaracions del Sr. Seguí. Jo faré llavors un capítol respecte del Dr. Seguí. Jo he de dir, no puc donar per bo que es digui que m'he dedicat a desacreditar una persona, que no hi és. Haver de sentir això a aquestes altures..., jo no he desacreditat ningú; jo m'he limitat a manifestar, en el lloc que crec que s'han de fer aquestes manifestacions, la meva negació d'uns comentaris que ha fet el Dr. Seguí, la meua negació absoluta a aquestes manifestacions, que jo no sé si són estrictament contradictòries; per ventura són complementàries; no m'ho pareixen, a mi em pareixen contradictòries. Però bé, llavors farem si de cas un capítol respecte d'aquesta qüestió. Jo crec que, com reclama la Sra. Thomàs, el consumidor té el dret, naturalment, de reclamar el compliment de totes les normatives, i si qualcú ha dit, i això implica un descrèdit, doncs torn a desacreditar qui faci falta, si qualcú que els ciutadans no tenen aquest dret i han de renunciar a aquest dret, ho ha dit malament. Els ciutadans tenen tot el dret del món a reclamar tot el que li correspongui legalment, no només a l'àmbit de les benzineres, a tots els àmbits del consum, per descomptat, i la posició del Govern i del director general de Consum no pot ser distinta a això. Ha de ser aquesta. Clar que per ventura en un moment determinat convé enviar missatges de prudència, el que passa és que a vegades aquests missatges no arriben amb la claredat necessària per intentar fer veure l'opinió pública que una aglomeració o un excés de peticions en un moment determinat pot col·lapsar determinats serveis. Això és una qüestió distinta.

Insistesc, i pas a contestar el que plantejava la Sra. Bover, que em pareix que ha dit que he estat poc respectuós amb el director general de Consum; he arribat a dir que valor moltíssim la feina que ha fet el Dr. Seguí el temps que ha estat a la conselleria, i que ha fet grans aportacions, de les quals no em cap cap dubte. Escolti, jo crec que, com a mínim guardant un principi de reciprocitat en les declaracions que hi ha hagut als mitjans de comunicació, m'agradaria saber qui ha estat més respectuós amb qui, però vaja.

Se'm diu que s'ha de pretendre i s'ha d'aconseguir tranquil·litzar els consumidors i els grups polítics d'aquesta cambra. Jo, per més que ho intent, veig que no tenc facilitat per fer arribar a vostès la convicció radical que no estam davant una situació de frau, i llavors entraré en les qüestions específiques de les dades que hem aportat.

Se'm fa una bateria de preguntes que jo intentaré, Sra. Presidenta, d'una manera ràpida contestar. Quines actuacions s'han realitzat el 98 que no es pensaven dur a terme? A principis del 98 no hi havia la convicció que s'haguessin de fer unes inspeccions conjuntes amb Indústria. Ho hem de reconèixer, era així. Consum feia unes inspeccions rutinàries, volumètriques, per saber el que es despatxava realment. L'aparició de vulneracions de precintes, utilització d'elements estranys, ens ha obert els ulls a tots, no només en aquesta comunitat autònoma, escolti, això ha passat per tot; ens ha obert els ulls a totes les comunitats autònomes, i s'han iniciat unes noves pràctiques inspectores combinades, que tenen l'efecte no només d'amidar el volum, sinó de vigilar els precintes, qüestió per la qual qualcú ha dit, i amb raó, que els inspectors de Consum no estan capacitats, no tenen la formació necessària, no és tan fàcil aquest tipus d'inspeccions, i per a una persona sobretot que no tenguí uns coneixements específics com funciona la maquinària d'un assortidor.

Llavors varis dels diputats o diputades intervinents han plantejat la qüestió del dictamen jurídic. Jo el dictamen jurídic no el duc, no el tenc aquí; no tenc inconvenient en fer arribar còpia a les senyores i senyors diputats. Duc unes notes que resumeixen aquest dictamen, però em reiter que només en els casos en què es determini una situació fraudulenta ha de tramitar-se per la norma de consum l'expedient sancionador. Evidentment, però, qui és que determina quan una qüestió correspon a una o una altra conselleria? No és el conseller; no m'ho posen damunt la taula del conseller, i repartint joc "això a Indústria, això a Consum". Hi ha comissió tècnica, cap de serveis d'inspecció, són els que determinen; perquè, clar, també, i em permetran que els ho digui amb tota claredat, han de guardar un principi de proporcionalitat les sancions que es puguin aplicar, això ho han de tenir un poc en compte.

Però, clar, es plantegen altres qüestions, alguna de les quals no puc contestar en aquest moment, respecte de l'execució de sancions de l'any 97, que vostè em planteja què va dir el Sr. Clar, no tenc ni idea d'aquest assumpte, en aquest moment no li puc aclarir. Jo he de pensar que les sancions segueixen un tràmit normal, un tràmit habitual, administratiu, i passen per un procés en el qual les parts tenen drets de plantejar uns recursos, i d'anar a la via contenciosa. Jo no li puc dir en aquest moment si estan a la via contenciosa, estan en via administrativa o com estan, perquè no ho he anat a mirar, i no ho sé.

I pas també en la mateixa línia de contestar al Sr. Quetglas, que manifesta que el frau no s'ha sancionat -llavors parlarem d'aquesta qüestió específica, quan passi a analitzar les dades que els hem aportat-, i que les manifestacions del Dr. Seguí, vinculades al coneixement que tothom té que hi ha un membre del Govern que participa o és propietari d'una societat d'expedició de benzines, fan que es generi una intranquil·litat i una sospita. Escolti, això seria si de totes les actes que s'han aixecat s'arribàs a la conclusió que hi ha una situació de frau, d'irregularitat. Ara, com comprovarem una vegada més, això no es produeix. Jo vull tornar a insistir, perquè m'ha sabut greu que es fes aquest plantejament, perquè és un plantejament mal de contestar. És a dir, si no parl del Dr. Seguí, malament, perquè no don cap explicació, no opinam, el Govern no pren posició. Si parl del Dr. Seguí, parl malament d'una persona que no hi és. Escolti, això és una situació un poc absurda. Arriba un moment que no anam ni venim, i jo procur ser molt respectuós amb el Dr. Seguí, moltíssim. M'he limitat a dir que algunes de les coses que va dir el Dr. Seguí "*dimitió harto de recibir presiones*", fals, fins a on jo sé; "*Dr. Seguí, gasolinera (...) dinero*", fals fins on jo sé. I m'he limitat a la ironia que la manifestació del Sr. Seguí, que "*me voy con la satisfacción de haber hecho un buen trabajo*" era discutible. Això ha estat la meva impertinència, que puc retirar si és necessari, respecte de l'absent Dr. Seguí. Escoltin, si parlam perquè parlam, si no parlam perquè no parlam, arribarà que no podrem ni tan sols opinar absolutament de res. Vostès ens duen a una situació impossible.

Inspeccions per sorpresa: Ja li he explicat el procediment i el tràmit, no em faci que li torni a explicar. Es pretén que els benziners no sàpiguen quin dia hi aniran a inspeccionar. Que hi haurà inspeccions, i se sap perquè els mitjans de comunicació ho contenen i perquè jo ho dic? Evidentment, estam en el mateix cas.

Però anem a veure alguns aspectes de la documentació que se'ls ha portat. Tots els que estan en el marge de tolerància estan en absoluta legalitat, no estafen, ni roben, ni defrauden, ni res que se li pareixi, i hi estan -ja els ho vaig explicar ahir- perquè el Sr. Sáenz de Cosculluela va dictar l'Ordre de 26 de desembre del 88, perquè si no fos per aquesta ordre estarien en il·legalitat, efectivament; si no fos per aquesta ordre tota la franja blava efectivament seria il·legal; però no ho és. I si no ho és, no podem fer generalitzacions i acusacions d'una cosa que no s'està realment produint. Convé, per tant, recordar-ho.

Em diu el Sr. Quetglas que dividint 129 mostres entre 3, ens surt 43, però això seria suposant que s'haguessin produït a les mateixes benzineres, que ens duria a la conclusió de les infraccions. Clar que no ho sabem. Però no es presumeixi que s'han produït a les mateixes benzineres, perquè això és un perjudici, amb el qual no puc estar d'acord. És a dir, el que no...

(veu inoïble)

No, home, segur que són menys. Clar! Bé, és igual, en qualsevol cas el que no puc donar per bo és que es digui que la interpretació que es fa de la norma constitueix una inhibició del Govern per no sancionar unes irregularitats. En el moment els inspectors, la Prefectura d'inspector de la Direcció General de Consum determini, no el conseller, ni el director general, no un càrrec polític, un funcionari determini que es produeix la consideració que estam davant un frau, no davant una irregularitat en una medicació, davant un frau, davant una manifesta voluntat de defraudar clara, s'instruirà un expedient a Consum. Mentrestant es farà, a diferència del que no es feia -jo ho reconec perfectament- s'enviarà a Indústria. Indústria tramitarà un expedient sancionador; no quedarà sense una situació de sanció; Indústria tramitarà un expedient sancionador. Que es demostra en un moment determinat que es produeix un frau clar en una expedició de benzines? És tramitarà un expedient sancionador per la via de Consum, i això és una situació que està clara en el dictamen jurídic, que està clarament definida per part de les persones que decideixen en aquests temes, i que no són els responsables polítics, que són els funcionaris que estan al front d'aquestes qüestions. Això ho voldria deixar absolutament clar.

Per tant, nosaltres pensam que els fets són que la majoria de medicacions que prenem a les benzineres es mouen dins el marge de tolerància. Això pot ser un fet negatiu com a valoració política o com a opinió; és a dir, escolti, perquè no es mouen al voltant de 0 i es mouen entre 0 i 0,5 de limitació? Això pot donar lloc a una valoració, fins i tot a un plantejament que seria convenient que es modificàs aquesta norma, no ho sé, perquè també hi intervenen elements colaterals que hauria que consultar i plantejar.

En qualsevol cas, he de dir que no hi ha la convicció en absolut que en els casos que hem trobat, una convicció, en absolut, els responsables polítics i els responsables tècnics d'Indústria i de Consum s'hi pugui produir una situació de frau, o que s'hagi produït una situació de frau. Això és el que hem de transmetre, nosaltres, a tots vostès i a l'opinió pública perquè és el nostre convenciment. Aquesta és, idò, la qüestió.

Em pareix que em deixava una qüestió, que és la de l'Estatut del consumidor de les Illes Balears. Evidentment, l'Estatut del consumidor de les Illes Balears no es pot citar perquè és una llei que encara no està en vigor, està publicada però no ha entrat en vigor, per tant, no existeix com a tal llei, i vostè ho sap, això, per tant, no crec que sigui lògic que dugui a aquesta discussió l'Estatut del consumidor, quan és una norma que encara no està en vigor, però bé, vostè pot fer el que trobi.

Vull acabar, com no pot ser d'altra manera, agraint al diputat Sr. Rovira les seves paraules de suport a la posició del Govern d'aquesta comunitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Volen fer ús del torn de contrarèplica? Té la paraula la diputada Sra. Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. També en això ha estat una atípic, haver de contestar globalment a tots els grups parlamentaris.

Li agraeix l'aclariment sobre la manca d'informació al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, comprenc que els administratius, els tècnics, a vegades se'n van fora de Mallorca.

La veritat és que en el moment que nosaltres demanàrem les actes d'inspecció era el mes de gener, bé, just era dia 3 de febrer, i demanàvem les inspeccions d'octubre, novembre, desembre i gener del 98 per veure-hi quin índex d'inspecció hi havia hagut i per analitzar aquestes. La veritat és que les actes d'inspecció és una informació parcial, la que ens ha donat avui el Sr. Conseller ja ens indica que gràcies, i cosa que no ha dit el Sr. Conseller, a l'opinió pública i gràcies a l'escàndol sorgit a la Comunitat Autònoma de Madrid i sobretot gràcies a la tasca de l'Organització de consumidors, l'OCU, les estadístiques que ens dóna el Sr. Conseller de l'any 97 són un resum de tot l'any, i la de l'any 98, comença la campanya el 16 de febrer, quan ja ha esclatat entre l'opinió pública l'escàndol i les estadístiques són pràcticament d'un mes, per tant, la comparança és molt difícil, si comparam un any complet d'inspeccions amb un mes complet. La diferència de benzineres inspeccionades durant tot un any és: 142 l'any 97; 59, a un mes de l'any 98.

Per tant, ja només aquest fet valora positivament el fet que l'opinió pública i l'OCU de Madrid hagin creat aquest estat d'opinió, el qual ha fet que la Direcció General de Consum en un mes hagi fet tanta feina d'inspeccionar el 32% del total de benzineres censades, front a les 142 del 97, el tant per cent de les quals no sabem, perquè ens donen xifres sense igualtat de condicions, no sabem el tant per cent del 97, en canvi, sabem el tant per cent d'un mes de l'any 98.

Això només és una anàlisi superràpida per entendre l'actitud que el Sr. Conseller de Sanitat... Nosaltres entenem que podia venir aquí a dir-nos que gràcies a l'opinió pública, gràcies a l'estat d'opinió, la Direcció General de Consum, en un mes, del 16 de febrer del 98 al 13 de març del 98, ens pot presentar una tortada de mediacions, en un mes, perquè realment hi ha hagut un interès en respondre a una demanda social.

No ha vengut amb aquesta actitud, a l'ofensiva, amb una actitud de vendre un bon fet o una bona acció política, sinó que jo pens que ha continuant venint una mica a la defensiva, cosa que ens ha estranyat, perquè ho ha dit el Sr. Quetglas, ho va dir ahir en el debat plenari, no és un tema de campanyes orquestrades ni de campanyes promogudes per l'oposició, sinó que és un tema senzillament que està en el carrer, que està entre l'opinió pública, i l'opinió pública té tot el dret que els representants parlamentaris el traslladem al Parlament.

És clar, és difícil respondre al Sr. Conseller quan parla amb aquest llenguatge parlamentari correcte, etc., que si ha estat respectuós, no n'ha estat, amb un senyor que en aquest moment no és present, etc. Nosaltres hem volgut, en la primera intervenció, constatar el canvi d'actitud del Sr. Conseller respecte del director general de Consum dimitit. És igual, no ho aclarirem, ni en jutjat ni amb paraules d'un contra l'altre, això és un altre tema, només he de recordar que el Sr. Seguí, que nosaltres sapiguem, continua sent militant del Partit Popular, continua sent regidor del Partit Popular, és un problema seu, però no s'oblidin els representants del Partit Popular, tant en el Govern com en el grup parlamentari d'aquesta cambra com els regidors d'ajuntaments, que responen davant l'opinió pública i responen davant els seus votants, per tant, quan s'atreveixin a dir unes coses i després diguin que són falses, etc., allà ells amb les seves responsabilitats i amb les seves demandes sobre si són falses o no. Nosaltres allò que fem és constatar un fet que crea una inquietud i que crea seriosos dubtes sobre l'honorabilitat o sobre tot allò que s'ha dit a l'opinió pública i que ha creat inquietud dins l'opinió pública, sobre si el tema de les benzineres era un tema clar, llampant i normal o era un tema on hi havia qualche cosa al darrera, vostès sabran com ho explicaran.

És clar, ens dóna explicacions del grau de frau, etc. La veritat, Sr. Seguí, jo no ho sé, amb les dades que m'ha donat vostè, no som capaç..., vull dir Sr. Fiol, no som capaç, amb les pobres estadístiques que m'ha donat vostè de treure com a conclusió que aquí no hi hagut frau, que aquí no hi ha hagut..., no ho sé; jo esper que la Conselleria de Sanitat i Consum tenguí especial interès cap als grups parlamentaris i ens faciliti tota la informació, esper que el Sr. Fiol, conseller de Sanitat i Consum parli amb l'altre conseller, el d'Indústria, i també ens faciliti tota la informació necessària, i més que als grups parlamentaris i a aquesta cambra, allò que sí li reclam és que tinguin especial interès a aclarir aquest tema davant l'opinió pública, perquè son els consumidors qui al final, sigui de manera individual o sigui a través de les seves organitzacions de consumidors, faran un seguiment d'aquest tema i veuran si realment l'acció del Govern ha estat correcta o no ho ha estat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula la diputada Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sra. Presidenta. A la Sra. Thomàs, segurament, el que també li agradaria, com a nosaltres, és que el Sr. Seguí estigués assegut devora el conseller i ens pogués informar de la seva dimissió.

Li diré, Sr. Conseller, que vostè ha plantejat que era incapaç de fer entendre a persones assenyades la seva intervenció, però després ja no he acabat de comprendre si les úniques persones assenyades eren les del Grup Popular perquè donaven suport a les seves actuacions polítiques.

Li diré que hem entès perfectament la seva intervenció, crec que vostè ens ha volgut presentar la informació que vostè ens pot presentar, però li diré que el que passa és que no ens ha convençut, per tant, les preguntes que li fet abans, a la primera intervenció meva, les sol·licitarem amb documentació per escrit, perquè creim que és prou important tenir-les, unes de les quals, com he comentat ja, les prioritats que es plantegen des d'ara la Conselleria de Sanitat com a conseqüència del dictamen consultiu; les variacions que pensen dur a terme a causa d'aquest dictamen; si es plantegen canvis normatius, vostè ahir, en la seva intervenció en el plenari, va pensar, o va comentar la possibilitat de demanar aquest canvi normatiu a causa del dictamen; es planteja vostè també, des de la conselleria, dur a terme actuacions per reduir aquest marge de tolerància que s'ha plantejat ara, fa un moment, si troba oportú o no plantejar aquest tema, i també pensam que seria necessari, malgrat ser positiu que vostè hagi reconegut la no coordinació entre Indústria i Sanitat, i també ha reconegut la necessitat de noves pràctiques inspectores, les justifica dient que aquesta coordinació no existia, no existeix, a cap comunitat de l'Estat espanyol, però a nosaltres ens hauria agradat que, per primera vegada, la de les Illes, la de les nostres illes, hagués estat la pionera en aquest element.

Només li comentaré que demanarem per escrit la documentació de les preguntes que no ens ha pogut contestar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Sr. Conseller es manifesta una mica frustrat per la seva incapacitat, diu que per qüestions de manca de capacitat didàctica, de tranquil·litzar els consumidors i l'opinió pública, i jo crec que no és un problema de manca de capacitat didàctica, que vostè en té, Sr. Fiol, i no em consta gens reconèixer-ho, el que passa és que l'opinió pública no es tranquil·litza a partir i a base de missatges de tranquil·litat a l'opinió pública, l'opinió pública es tranquil·litza si veu el Govern mobilitzar-se al seu favor, com a consumidors, si veu que quan hi ha una situació d'alarma social perquè existeix un frau, l'Administració es posa al costat del consumidor i tira endavant, caigui qui caigui, en relació amb aclarir els fets, llavors és quan l'opinió pública es tranquil·litza, no perquè vostè surti a dir "tranquils, que no passa res", això posa molt més nerviós, perquè s'hi veu més una voluntat d'ocultació que una voluntat d'aclariment a favor del consumidor. Per tant, si vostè fes això enlloc de llançar missatges, si actuà, l'opinió pública es tranquil·litzaria molt més.

I l'opinió pública també s'intranquil·litza quan vostè ens duu aquí aquest missatge intranquil·litzador de la tremenda descoordinació que existeix en el Govern en relació amb les distintes inspeccions, en relació amb l'actuació de Consum i Indústria i en relació amb totes aquestes qüestions, les quals es basen en un dictamen jurídic que diu que, en aplicació de la llei, la Conselleria de Sanitat i Consum només pot actuar en els casos que hi hagi un frau voluntari, un frau intencionat, de defraudar. Miri, si la llei només serveix per a això, canviïn urgentment la llei, i si la nova llei, i aquesta és la valoració que jo li voldria demanar, i com que a la millor no m'he explicat bé o no m'ha entès a la meva primera rèplica..., que vostè no hagi fet cap al·lusió ni cap valoració d'aquesta llei, que s'ha aprovada recentment i que, efectivament, entrà en vigor un mes després de la seva publicació en el BOCAIB, que estarà a punt i..., en fi, no duc la comptabilitat exacta dels dies, però en qualsevol cas és a punt d'entrar en vigor, però que en aquest moment vostè no em pugui dir si amb la nova llei recentment aprovada en aquest parlament les coses milloraran, empitjoraran o quedaran igual, a mi em pareix que, davant aquesta situació, és important que vostè ho aclareixi, perquè em pareix que el que esperen els ciutadans de la conselleria que es diu de Consum és que defensi els consumidors, perquè a mi em preocupa molt això que ha dit, que digui: "nosaltres només podem actuar en el cas que hi vegem una voluntat de defraudar", perquè vostè em llança aquest missatge: si jo un dia vaig a un restaurant, o a un bar, i em posen una maionesa contaminada i agaf una salmonel·losi, vostè només sancionarà aquell bar si es demostra que el cuiner ha tengut la voluntat d'enverinar-me? Home, és que sembla que, amb la benzina, diu això, només en el cas que el defraudador hagi tengut voluntat de defraudar, Consum hi intervindrà.

Si aquesta és la conclusió que li dóna la llei, canviem la llei.

Jo no ho crec, a mi em pareix que és ben clar que la seva obligació de sancionar tots aquells expenedors de benzina que estan per davall de la tolerància del 0'5% és clara, i vostès no els han sancionat. Aquí hi ha assortidors de benzina que serveixen per davall del límit de tolerància, és a dir, que estan en situació il·legal en relació amb la llei i que vostès no han sancionat. Per tant, crec que, amb aquesta situació, qui es col·loca en la il·legalitat és el Govern. A mi, ni com a consumidor ni com a diputat, em satisfà que vostè em digui que no hi ha hagut voluntat de defraudar, a mi m'és igual i, al consumidor que posa benzina, li és igual si hi ha hagut o no voluntat de defraudar, el que és cert és que l'han defraudat i que l'han pres el pel i els doblers, i aquest senyor espera de vostè que el defensi, no que encobreixi qui el defrauda.

Jo crec que ja se sap això que li dic, vostès han detectat assortidors de benzina que serveixen per davall del marge de tolerància i no els han sancionat, i les seves xifres ho recullen, per què? Perquè no hi ha voluntat de defraudar, no em satisfà, Sr. Conseller, gens ni mica, al contrari, em preocupa molt.

No voldria que es picàs tant pel fet que jo li hagi dit que ha desacreditat el Sr. Seguí, que n'està absent, que vostè ha desacreditat el Sr. Seguí és la constatació d'un fet, vostè ha dit que el Sr. Seguí ha dit una falsedat, ha llevat crèdit a les seves paraules, això és desacreditar, i que el Sr. Seguí no hi és també és la constatació d'un fet. Vostè ha desacreditat una persona absent. No té cap valoració, és un fet allò que ens impedeix contrastar el que vostè diu amb el que diu ell, i això és tot, supòs que el Sr. Seguí hi contestarà, esper, almanco jo ho esper, sincerament.

I ara parlem d'un altre tema, el tema de la norma. Jo no he dit que la franja blava, aquesta tan nombrosa que hi ha aquí sigui d'il·legals, jo he dit que serveixen per davall del que diuen que serveixen; dins el marge de tolerància, per davall. I el fet que hi hagi tants assortidors que estiguin legalment per davall del nivell de tolerància, i en això coincideix amb vostè, és un tema que varem debatre ahir, significa, segurament, que avui la capacitat d'afinament dels instruments de mesura és molt superior al marge de tolerància, perquè si no, estadísticament, el nombre d'assortidors que en donen de més i el dels que en donen de menys serien més o manco iguals, i això significaria que estarien per damunt de la tolerància. Si els que en donen de menys estan molt per damunt, vol dir que la tecnologia ha evolucionat suficientment com perquè afinin més. Vostè em recrimina que el decret de toleràncies és d'un govern socialista, i miri, això és de l'any 88, de llavors ençà la tecnologia ha evolucionat molt i, per tant, és normal que aquestes coses s'hagin d'actualitzar. Per tant, el que s'ha de fer, i esper que vostès hi estiguin d'acord amb nosaltres quan, a la moció derivada de la interpel·lació que varem presentar ahir, donin suport a la nostra proposta d'elevat al Govern de l'Estat que modifiqui aquests paràmetres, no per res, i no és cap recriminació a ningú, simplement perquè avui en dia jo crec que les dades demostren de manera suficient que la capacitat d'afinar supera..., tot i que s'han de tenir en compte altres coses, vostè se n'ha informat com jo, evidentment, que qüestions com la temperatura i coses d'aquestes afecten, però també afecten la capacitat d'afinament dels instruments de mesura en relació amb la temperatura, la pressió i tots aquests factors que intervenen a l'hora de la determinació.

El que sí és cert és que, amb totes aquestes precaucions, que està dins la legalitat, que els marges de tolerància s'haurien de corregir i tot això, l'afirmació que el 80% d'assortidors de benzina serveixen de menys és certa, és certa, uns dins la tolerància i uns altres, fora de la tolerància, però que el 80% d'assortidors inspeccionats serveixen menys benzina que la que diuen que serveixen és certa.

Per tant, jo crec que és una situació que s'ha d'arranjar, aquesta s'ha d'arranjar per la via de la modificació legislativa, i aquells que serveixen de menys, per damunt o per davall del marge de tolerància, s'han de sancionar, Sr. Conseller, i si les lleis no li permeten la sanció, canviem les lleis, immediatament. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per concloure el debat, té la paraula el Sr. Conseller de Sanitat, el Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Intentaré afinar un poc més els equilibradors que serveixen per mesurar la posada en marxa dels mecanismes de control de les benzineres.

L'estat d'opinió s'ha creat perquè hi ha una denúncia de l'OCU, ningú no ho discuteix. L'OCU, jo crec que amb una exhibició molt notable de capacitat de maniobra i de denunciar situacions molt denunciabils, efectivament, produeix una situació que té una gran repercussió en l'opinió pública i en els mitjans de comunicació i que, fins on sabem ara, no sabem com acabarà aquesta qüestió, pareix que té aparença de versemblança, és a dir, la complicitat d'un inspector que anava de caceres els diumenges amb els propietaris de les benzineres, la detecció per part de la policia judicial d'uns mecanismes electrònics i d'un entramat amb uns botons que es pitjaven des de la cabina, tota una sèrie de proves d'elements, de conviccions han traslladat des d'una organització de consumidors a les instàncies administratives i judicials una situació de frau i, en aquest cas, el que cal és felicitar-se del vigor que tenen les organitzacions de consumidors, o alguna organització de consumidors, en aquest cas l'OCU, que ha tengut el coratge, la capacitat, el rigor de denunciar una situació, de posar damunt la taula una situació, en la qual, fins on sabem, hi ha un frau, encara que això encara està *sub iudice* i tendrà un procediment, vaja, segurament llarg i confús, però vaja, tots els indicis que es coneixen, i que coneixem, fan presumir que, efectivament, hi havia una voluntat concertada per part del Sr. Villanueva i la seva societat i les empreses de la seva societat d'estafar directament els consumidors de benzina, segons pareix, fins i tot amb la compra de voluntats de les persones que estaven encarregades d'inspeccionar o de dirigir la inspecció, que miraven cap a una altra banda, per dir-ho d'una forma comuna, quan es tractava d'inspeccionar Villanueva, i els seus expedients eren oblidats i arxivats; és una situació molt concreta, molt específica, i nosaltres no podem fer més que alegrar-nos-en, d'això, perquè el que volem nosaltres és que brilli la veritat, encara que paregui, en fi, un comentari..., però, que triomfi el bé damunt el mal, això és el que volem.

Passa que la transposició de les situacions que hi ha a una altra banda no sempre és fàcil de fer damunt el territori i damunt les comunitats autònomes. Una situació d'escàndol molt evident, com la que s'ha produït a Madrid, és qüestió distinta de la que es podria produir aquí.

La Sra. Bover suggereix un tema que ara tocarem, encara que sigui, Sra. Presidenta, amb moltíssima brevetat, qüestió que el Sr. Quetglas també planteja, d'un canvi normatiu de la qüestió dels mesuradors, o de la qüestió del marge de tolerància, millor dit; és un tema del qual ara mateix parlarem.

Jo no sé què farà el Grup Popular amb la moció que es presenti en aquest parlament, no em correspon, a mi, no som parlamentari, per tant, jo ni tan sols votaré en aquest debat, es una qüestió que el propi grup haurà de discutir, però si en vol saber la meua opinió, salvades circumstàncies que vostè ha assenyalat amb bastant encert, de densitats i de pressions, de temperatures i de pressions atmosfèriques i d'altres elements que tenen a veure en l'expedició de combustible, fins on es pugui determinar això, a mi em pareix bé que no hi hagi marge de tolerància, jo no li recrimin, a vostè, que el Sr. Sàenz de Coscolluela ho posàs, li dic la veritat del que va passar, no li dic que en tengui cap culpa, vostè, m'imagin que vostè no hi té cap responsabilitat, vull suposar que no té cap responsabilitat en aquesta qüestió, però, en qualsevol cas, a mi em pareix bé que s'obri una reflexió sobre aquesta qüestió. Efectivament, em pareix que avui en dia poden existir elements que ens permetin calibrar molt més aquesta qüestió.

Home, comparar una situació de salmonel·losi, que té un tractament sanitari molt específic i una persecució i una sanció important, amb situacions que no són extrapolables, em pareix que no ens trobam amb la mateixa situació.

Acceptem que hi ha una situació de tolerància ampla, és a dir, aquells que estan dins la tolerància ampla. Veim que hi ha una petita situació que dóna menys del 0'5, que són els casos que li he explicat, 129 casos l'any 97, 129 mesures. Vostè fa una divisió o una multiplicació, i jo li dic amb tots els respectes, per ventura no és el moment de discutir-ho, que no seria l'adequada, perquè pots trobar a un assortidor una mesura, dues, o les tres, malament, i en aquests casos, en els de les tres malament, el que s'ha fet és precintat automàticament, és a dir, quan s'han donat les tres mesures malament, Consum, el que s'ha fet fins ara, el que s'ha fet el 97, ha precintat, automàticament, és a dir, quan Consum ha detectat que es defraudava a un assortidor de benzina, l'ha precintat automàticament, automàticament, i ha traslladat nota a Indústria perquè Indústria tramiti l'ajustament d'aquest assortidor, perquè ens hem adonat que no hi ha cap benziner, no hem trobat mai cap benziner, cap, on tots els assortidors defraudin, cap; es podrà dir que això pot ser precisament una voluntat defraudadora de dir "així en tindrè algun de bé pel que passi", però li he de dir que normalment, quan hi ha una voluntat defraudadora, es produeixen els elements de convicció necessaris, com s'han produït amb en Villanueva, elements de convicció suficients; al contrari, segons el dictamen jurídic que nosaltres tenim, hem de seguir un procediment, que consisteix a enviar a Indústria l'expedient, perquè Indústria serà, és i sancionerà.

Jo no tenc inconvenient, de totes formes, a fer-los arribar una còpia d'aquest dictamen, és un dictamen extens, on es matisen moltes coses, el que són lleus infraccions que no tenen..., on fins i tot podria haver una certa voluntat, on s'ha de decidir, i no l'ha de decidir el polític, quin tràmit administratiu ha de seguir, això és una cosa que fuig, com no ha de ser d'altra manera, cregui'm, com no ha de ser d'altra manera i com no ho ha estat mai, de l'àmbit polític, aquesta és una decisió tècnica. Si el cap d'inspectors considera que s'hi donen els elements per creure que hi ha una situació de frau, s'instrueix un expedient per frau, no hi ha cap problema.

No em digui que no estam al costat dels consumidors. El que sí que li accept, perquè ho he explicat i ho he dit, és que abans..., és a dir, jo crec que hi ha un abans i un després de l'escàndol Villanueva a Madrid, crec que en això, en tema de benzineres, hem de ser clars. Abans hi havia unes rutines per Consum i unes rutines per Indústria, que no eren tampoc tant rutines, perquè generaven l'any 97 una sèrie de sancions, generaven una sèrie de carpetes de vigilància comercial, de seguiment específic de determinades benzineres, d'inspeccions molt més continuades quan percebien que algú en donava per davall del que tocava; hi havia una activitat administrativa, no ha comparegut això dia 10 de gener, això és una activitat que ve d'enrera i que es venia revisant. És ver que l'escàndol Villanueva ha generat una modificació d'usos, ha fet que es reunís gent de la inspecció de tot Espanya a Madrid, a l'Institut nacional de consum, ha fet que es pactassin per tot Espanya criteris nous i ha generat una revolució dins el plantejament de l'Administració cap al tractament d'aquest sector.

Jo crec que en aquest moment hem estat en aquest punt de flexió, que ha obert un nou camí, i aquest nou camí es basa en un criteri jurídic que no ha fet el conseller, l'ha fet els serveis jurídics de la comunitat autònoma, duu la signatura d'un lletrat de la comunitat autònoma, uns acords que han pres els caps de servei d'inspecció de totes les comunitats autònomes, no d'aquí, de tot Espanya, s'han reunit per tractar aquest tema, perquè aquest tema, com és natural, preocupa per tot arreu, i han pactat unes pautes, uns protocols d'actuació, que són els que ara posam en marxa i amb els que avançam.

Per tant, jo crec que queda clar, primerament, que no hi ha una voluntat ocultadora, obscurantista, negativa, que el Govern s'ha posicionat en contra de l'opinió pública i a favor dels que defrauden; aquesta és una manifestació que ja s'ha dit diverses vegades i que he de rebutjar, no és prou consistent, no crec que estigui en absolut justificada.

Puc reconèixer, això sí, que abans de l'escàndol *Villanueva* no existia una coordinació clara ni un protocol d'actuació clar entre les conselleries de Sanitat i Consum i Indústria i que avui existeix.

He dit abans que, efectivament, aquesta situació ha provocat un canvi d'usos bastant radical dins tot el sector i que hi ha uns nous plantejaments, i que la perspectiva que l'Estatut del consumidor ens permeti, una vegada entri en vigor, tenir a les nostres mans instruments més específics per al tractament del frau, en general, dins la comunitat nostra, és un fet normatiu indiscutible, fins quin punt pot tenir una aplicació molt concreta i, evidentment, en la situació d'un frau determinat en el món de les benzineres, seguiria pel camí de l'Estatut del consumidor en el moment que aquest entràs en vigor, i mentrestant seguiria, si fos ara, encara no està en vigor, la Llei general de consumidors i usuaris; aquesta és l'única situació amb què ens trobaríem.

Jo voldria dir per acabar, també Sra. Presidenta, amb molta brevetat, que s'han fet, o han fet, des que es va produir tota aquesta situació, que va coincidir amb la dimissió de l'anterior director general, tota una sèrie d'actuacions, avui ho he de recalcar, jo vull dir que no és ver que no s'hi hagi fet res, que no és ver que aquest tema estigui abandonat. No repetiré les dades perquè tots els senyors diputats i diputades tenen una còpia de totes les mesures que s'han fet des del 16 de febrer, amb l'estadística de mànegues controlades, mostres realitzats, etc., etc.

Per tant, he de dir que no puc donar per bo que es digui que l'actitud del Govern ha estat d'encobriment o d'ocultament, s'ha dit, expressament d'aquestes situacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Abans d'aixecar aquesta sessió, li agraïm la seva presència voluntària, aquesta compareixença en aquesta comissió, així com també al director general Sr. Joan Morell. A tots vostès, els agraesc la seva presència.

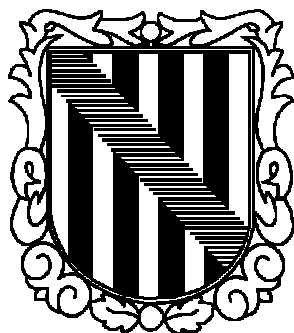
S'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions de la Comissió d'Assumptes Socials, núm. 21:

La data d'aquest diari ha de ser 12 de març del 1998.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma